

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): I loven er det netop slået fast, at drikkevandsinteresser er, om jeg så må sige, det vigtigste indsatsområde, når det drejer sig om oprensning af grunde, og det vil sige, at netop dér, hvor der er en fare for det, hr. Kolstrup kalder drikkevandsreservoirer, skal indsatsen sættes ind.

Vi gør en masse andre ting for at beskytte vore grundvandsressourcer, men det er altså dét, der er det klare formål. Det har vi meldt ud i lovgivningen så sent som i sidste folketings-samling, det er dét, vore vejledninger går ud på, og amterne har efter min bedste overbevisning den samme opfattelse som os.

Under det næste spørgsmål, som hr. Kolstrup har stillet, skal jeg komme ind på, hvad vi har gjort for rent faktisk at nedbringe forbruget. Én ting er jo at rense grunde op, men noget andet er at sørge for, at der ikke er flere grunde, som bliver forurenede i fremtiden.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg takker for svaret, og jeg ser så frem til, at vi får yderligere afklaring ved det næste spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1488

4) Til miljø- og energiministeren af:

Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren overveje en udfasning af klorerede opløsningsmidler og/eller en væsentligt forhøjet afgift på klorerede opløsningsmidler for at reducere brugen heraf?«

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Der er allerede taget flere initiativer til at reducere forbruget af klorerede opløsningsmidler. Begge de klorerede opløsningsmidler, perklorethylen, som i mere dagligdags tale også kaldes tetraklorethylen, og triklorethylen er således på Miljøstyrelsens liste over uønskede stoffer, og forbrug af stofferne er belagt med en grøn afgift, som jeg endda husker, vi gennemførte sammen med hr. Kolstrups parti.

De seneste oplysninger fra Danmarks Statistik viser – og det er jo opløftende – at forbruget af tetraklorethylen, som især anvendes i renserier, er blevet mere end halveret i 1999 i forhold til niveauet, før afgiften blev indført i

1996. Tilsvarende er forbruget af triklorethylen, som hovedsagelig anvendes i jern- og metalindustrien, nedbragt til en tredjedel, altså henholdsvis mere end en halvering og mere end to tredjedele nedskæring. Det vil sige, at afgiften allerede har reduceret forbruget af klorerede opløsningsmidler væsentligt.

I øvrigt kan jeg oplyse, at der i EU i øjeblikket foregår en risikovurdering. Englænderne vurderer de klorerede opløsningsmidler tetraklorethylen og triklorethylen, og sideløbende med risikovurderingen er England i gang med at udarbejde en reduktionsstrategi. Dette arbejde forventes afsluttet i løbet af året, og så forventer jeg naturligvis, at Kommissionen vil komme med et forslag, der virkelig betyder en udfasning af disse stoffer.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg takker for svaret.

Vi kan jo konstatere, at tetraklorethylen er et af de stoffer, som i særdeleshed anvendes i renserier, og vi kan også konstatere, som ministeren var inde på, at afgiften åbenbart har virket en smule, så man nu er begyndt at bruge det i mindre omfang.

Men problemet er, at man stadig bruger dette giftige stofs. Det må vi jo konstatere. Det går den rigtige vej, men i denne forbindelse står vi over for: Falder det ned i grundvandet, eller gør det ikke? Bliver det brugt, eller bliver det ikke brugt? Det bliver stadig brugt, og på den baggrund vil jeg gerne spørge, om ministeren vil medvirke til en egentlig udfasning af f.eks. tetraklorethylen, netop fordi det bliver brugt så meget på renserier, eller alternativt en forhøjelse af afgiften.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det kan selvfølgelig godt være, at en utålmodig sjæl er sværere at mætte end andre sjæle, men jeg synes nu ikke, det er så ringe endda, når vi i 1996 havde et forbrug på 720 t, væsentligst i renserier, og det nu er nedbragt til 300 t på bare 3 år.

Der arbejdes på kraft for at finde erstatningsstoffer, og der er også et fælleseuropæisk arbejde i gang, og jeg synes ikke, det er så dårligt i sig selv. Jeg synes faktisk, det er et ret flot resultat og vel et af de mest imponerende eksempler på, at grønne afgifter har en adfærdsregulerende betydning. Men jeg vil meget gerne diskutere videre med hr. Kolstrup, også når vi har rapporten fra England om, hvad der yderligere